Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 21. novembra 2024*

„Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Odprti podatki in ponovna uporaba informacij javnega sektorja – Direktiva (EU) 2019/1024 – Člen 1 – Področje uporabe – Člen 2 – Pojem ‚ponovna uporaba' dokumentov – Pravica dostopa do dokumentov, ki jih hrani organ javnega sektorja"

V zadevi C-336/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Visoki upravni sud (višje upravno sodišče, Hrvaška) z odločbo z dne 25. maja 2023, ki je na Sodišče prispela 26. maja 2023, v postopku

HP – Hrvatska pošta d.d.

proti

Povjerenik za informiranje,

ob udeležbi

STAS d.o.o.,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi D. Gratsias (poročevalec), predsednik senata, I. Jarukaitis, predsednik četrtega senata, in Z. Csehi, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Povjerenik za informiranje Z. Pičuljan, agent,

– za hrvaško vlado G. Vidović Mesarek, agentka,

* Jezik postopka: hrvaščina.

– za češko vlado J. Očková, M. Smolek in J. Vláčil, agenti,

– za avstrijsko vlado A. Posch in J. Schmoll, agenta,

– za Evropsko komisijo U. Małecka, M. Mataija in G. Meessen, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(2) in člena 2 Direktive (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL 2019, L 172, str. 56).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo HP – Hrvatska pošta d.d. (v nadaljevanju: HP) in Povjerenik za informiranje (informacijski pooblaščenec, Hrvaška) v zvezi z zahtevo za informacije, ki je bila predložena družbi HP in katere namen je bil zlasti posredovanje pogodb o gradnji, položajev del in primopredajnih zapisnikov za gradnje.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 9, 13, 23 in 70 Direktive 2019/1024 je navedeno:

„(9) Informacije javnega sektorja predstavljajo izjemen vir podatkov, ki lahko prispeva k izboljšanju notranjega trga ter k razvoju novih aplikacij za potrošnike in pravne subjekte. Pametna uporaba podatkov, vključno z njihovo obdelavo prek aplikacij umetne inteligence, ima lahko preobrazbeni učinek na vse gospodarske sektorje.

[…]

(13) Eden od poglavitnih ciljev vzpostavitve notranjega trga je ustvarjanje pogojev, ki bodo prispevali k razvoju storitev in proizvodov na ravni [Evropske u]nije in v državah članicah. Informacije javnega sektorja ali informacije, ki se zbirajo, proizvajajo, reproducirajo in razširjajo pri izvajanju javne naloge ali opravljanju storitve v splošnem interesu, so pomemben primarni material za proizvode in storitve z digitalno vsebino in bodo z razvojem naprednih digitalnih tehnologij, kot so umetna inteligenca, tehnologije distribuirane knjige transakcij in internet stvari, postale še pomembnejši vir vsebin. […]

[…]

(23) […] Ta direktiva določa obveznost držav članic, da dajo vse obstoječe dokumente na voljo za ponovno uporabo, razen če je dostop omejen ali izključen v skladu z nacionalnimi pravili o dostopu do dokumentov ali če zanj veljajo druge izjeme, navedene v tej direktivi. Direktiva gradi na režimu obstoječega dostopa v državah članicah in ne spreminja državnih pravil za dostop do dokumentov. Ne uporablja se v primerih, kadar lahko državljani ali pravni subjekti, skladno z ustreznim režimom dostopa, pridobijo dokument le, če lahko dokažejo poseben interes. […] Organe javnega sektorja bi bilo treba spodbujati, da vse dokumente, ki jih hranijo, dajo na razpolago za ponovno uporabo. […]

[…]

(70) Ker ciljev te direktive, in sicer olajšati oblikovanje informacijskih proizvodov in storitev, ki temeljijo na dokumentih javnega sektorja, na ravni Unije, zagotoviti učinkovito čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja za informacijske izdelke in storitve z dodano vrednostjo, s strani zasebnih družb, zlasti [malih in srednjih podjetij (MSP)], ali s strani državljanov, da se omogočijo prosto kroženje informacij in komunikacije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi vseunijskega obsega predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 [PEU]. […]“

4 Člen 1 te direktive, naslovljen „Predmet urejanja in področje uporabe“, določa:

„1. Da se spodbudi uporaba odprtih podatkov ter inovacije pri izdelkih in storitvah, ta direktiva določa nabor minimalnih pravil, ki urejajo ponovno uporabo in praktične ureditve za olajšanje ponovne uporabe:

(a) obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic;

(b) obstoječih dokumentov, ki jih hranijo javna podjetja, ki:
(i) so dejavna na področjih, opredeljenih v Direktivi 2014/25/EU [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL 2014, L 94, str. 243)].

[…]

(c) raziskovalnih podatkov v skladu s pogoji iz člena 10.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

[…]

(b) dokumente, ki jih hranijo javna podjetja in:
(i) niso bili ustvarjeni pri opravljanju storitev v splošnem interesu, kot so opredeljene v zakonu ali drugih zavezujočih pravilih v državi članici;
(ii) so povezani z dejavnostmi, ki so neposredno izpostavljene konkurenci, zato zanje na podlagi člena 34 Direktive 2014/25/EU ne veljajo pravila javnega naročanja;

[…]

(d) dokumente, kot so občutljivi podatki, do katerih ni dostopa zaradi režimov dostopa v državah članicah, vključno zaradi:
   (i) zaščite nacionalne varnosti (in sicer državne varnosti), obrambe ali javne varnosti,
   (ii) statistične zaupnosti,
   (iii) poslovne zaupnosti (vključno s poslovnimi ali poklicnimi skrivnostmi oziroma skrivnostmi podjetja);

[…]

(f) dokumente, do katerih je dostop omejen zaradi režimov dostopa v državah članicah, vključno s primeri, ko morajo državljani ali pravni subjekti dokazati poseben interes, da pridobijo dostop do dokumentov;

[…]

3. Ta direktiva temelji na režimih dostopa Unije in na nacionalnih režimih dostopa ter ne posega vanje.

[…]

7. Ta direktiva ureja ponovno uporabo obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in javna podjetja držav članic […].“

5 Člen 2 Direktive 2019/1024, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚organ javnega sektorja‘ pomeni državne, regionalne ali lokalne organe, osebe javnega prava ali združenja, ki jih je ustanovil eden ali več takšnih organov ali ena ali več takšnih oseb javnega prava;

(2) ‚osebe javnega prava‘ pomeni osebe, ki izpolnjujejo vse naslednje značilnosti:
   (a) so ustanovljene s posebnim namenom zadovoljevanja potreb v splošnem interesu, ki ni industrijske ali komercialne narave,
   (b) so pravne osebe in
   (c) jih večinoma financirajo državni, regionalni ali lokalni organi ali druge osebe javnega prava; ali so pod upraviteljskim nadzorom navedenih organov; ali imajo upravni, upraviteljski ali nadzorni odbor, v katerega več kot polovico članov imenujejo državni, regionalni ali lokalni organi ali druge osebe javnega prava;

(3) ‚javno podjetje‘ pomeni vsako podjetje, dejavno na področjih iz točke (b) člena 1(1), nad katerim imajo lahko organi javnega sektorja neposredno ali posredno prevladujoč vpliv zaradi lastništva, finančne udeležbe v njem ali pravil, ki urejajo njegovo poslovanje. Domneva se, da imajo organi javnega sektorja prevladujoč vpliv v katerem koli od naslednjih primerov, v katerih ti organi neposredno ali posredno:
   (a) imajo v lasti večino vpisanega kapitala podjetja;
   (b) nadzirajo večino glasov, povezanih z delnicami, ki jih izda podjetje;
   (c) lahko imenujejo več kot polovico članov upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa podjetja;

[…]

(6) ‚dokument' pomeni:
   (a) kakršno koli vsebino ne glede na nosilec podatkov (papir ali elektronska oblika ali zvočni, vizualni ali avdiovizualni posnetek); ali
   (b) katerikoli del take vsebine;

[…]

(11) ‚ponovna uporaba' pomeni uporabo, s strani fizičnih ali pravnih oseb, dokumentov:
   (a) ki jih hranijo organi javnega sektorja za komercialne ali nekomercialne namene, ki so različni od prvotnega namena v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili dokumenti izdelani, kar ne vključuje izmenjave dokumentov med organi javnega sektorja zgolj zaradi opravljanja njihovih javnih nalog;
   (b) ki jih hranijo javna podjetja za komercialne ali nekomercialne namene, ki so različni od prvotnega namena zagotavljanja storitev v splošnem interesu, za katerega so bili dokumenti izdelani, kar ne vključuje izmenjave dokumentov med javnimi podjetji in organi javnega sektorja zgolj zaradi opravljanja javnih nalog organov javnega sektorja;

[…]."

Hrvaško pravo

6 Člen 5 zakon o pravu na pristup informacijama (zakon o pravici do dostopa do informacij) (*Narodne novine*, št. 25/13, 85/15 in 69/22, v nadaljevanju: zakon o dostopu do informacij) določa:

„V tem zakonu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

2. ‚organi javne oblasti' v tem zakonu pomenijo organe državne uprave, druge državne organe, enote lokalne in regionalne samouprave, pravne osebe in druge osebe z javnimi pooblastili, pravne osebe, ki jih ustanovi Republika Hrvaška ali enota lokalne ali regionalne samouprave, pravne osebe, ki opravljajo javno službo, pravne osebe, ki se na podlagi posebnih predpisov pretežno ali v celoti financirajo iz državnega proračuna ali iz proračuna enote lokalne ali regionalne samouprave ali iz javnih sredstev (davki, dajatve itd.), ter družbe, v katerih imajo Republika Hrvaška ter enote lokalne in regionalne samouprave, ločeno ali skupaj, v lasti večinske deleže;

[…]

5. ‚pravica do dostopa do informacij' zajema pravico uporabnika, da zahteva in pridobi informacije, ter obveznost organa javne oblasti, da omogoči dostop do zahtevanih informacij ali da informacije objavi ne glede na vložitev zahtevka, če je taka objava posledica obveznosti, ki je predpisana z zakonom ali kakšnim drugim predpisom;

6. ‚ponovna uporaba' pomeni uporabo informacij organov javne oblasti s strani fizičnih ali pravnih oseb, za komercialne ali nekomercialne namene, ki so različni od prvotnega namena, zaradi katerega so informacije nastale, ki se izvršuje v okviru z zakonom ali drugim predpisom določenega delovnega področja ali nalog, ki se običajno štejejo za javne naloge. Izmenjava informacij med organi javne oblasti zaradi opravljanja nalog, ki so v njihovi pristojnosti, ne pomeni ponovne uporabe;

[…]."

7 Člen 15 tega zakona, ki je v njegovem poglavju IV, naslovljenem „Omejitve pravice do dostopa do informacij", določa:

„[…]

(2) Organi javne oblasti lahko omejijo dostop do informacije:

[…]

2. ki je v skladu z zakonom poslovna ali poklicna skrivnost;

[…]

(4) Organi javne oblasti lahko omejijo dostop do informacij, če je:

1. informacija v postopku izdelave znotraj enega ali med več organi javne oblasti, njena objava pred zaključkom izdelave celovite in dokončne informacije pa bi lahko resno škodila postopku izdelave te informacije;

[…]

(8) Dostop do informacij iz odstavka 4, točka 1, tega člena se lahko omeji tudi po tem, ko je informacija dokončna, zlasti kadar bi ta objava resno škodila postopku odločanja in izražanja mnenj ali povzročila napačno razlago vsebine informacij, razen če ne prevlada javni interes za razkritje informacije.

[…]"

8 Člen 27 navedenega zakona, ki je del poglavja VI tega zakona, naslovljenega „Ponovna uporaba informacij", določa:

„[…]

(2) Organ javne oblasti zagotavlja dostopnost odprtih podatkov in ponovno uporabo informacij uporabnikom z javno objavo informacij, ki so primerne za ponovno uporabo, ali na podlagi zahtevka za ponovno uporabo.

[…]

(5) Organom javne oblasti za namene ponovne uporabe informacij ni treba izdelovati, prilagajati ali ločevati nekaterih delov informacij, če to zahteva nesorazmerno veliko časa ali sredstev, prav tako od organov javne oblasti ni mogoče zahtevati, da za namene ponovne uporabe še naprej posodabljajo, nadgrajujejo in hranijo informacije.

[…]“

9 Člen 29 zakona o dostopu do informacij, naslovljen „Zahtevek za ponovno uporabo informacij in varstvo pravic uporabnikov“, določa:

„(1) V zahtevku za ponovno uporabo informacij mora vlagatelj zahtevka poleg podatkov iz člena 18(3) tega zakona navesti informacije, ki jih želi ponovno uporabiti, obliko in način, kako želi prejeti vsebino zahtevanih informacij, ter namen uporabe informacij (komercialna ali nekomercialna uporaba).

(2) Od naslednjih subjektov se ne zahteva, da ugodijo zahtevku za ponovno uporabo informacij:

[…]

2. družbe, v katerih ima Republika Hrvaška ali enota lokalne in regionalne samouprave neposredno ali posredno prevladujoč vpliv zaradi svojega lastništva, finančne udeležbe ali pravil, ki urejajo delovanje družbe, ali v katerih tak vpliv lahko ima in ki:

   – opravljajo dejavnosti na področju plina in toplotne energije, električne energije, gospodarjenja z vodo, prevoznih storitev, letališč, morskih in rečnih pristanišč, poštnih storitev, črpanja nafte in plina ter raziskovanja ali pridobivanja premoga ali drugih trdnih goriv v skladu z zakonom, ki ureja javna naročila,

[…]

(7) Zoper sklep o ponovni uporabi informacij je mogoče pri [informacijskem p]ooblaščencu vložiti pritožbo v 15 dneh od vročitve sklepa. Zoper sklep [informacijskega p]ooblaščenca ni pravnega sredstva, mogoče pa je sprožiti upravni spor pred Visoki upravni sud [(višje upravno sodišče, Hrvaška)].

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

10 Družba HP, ki je v stoodstotni lasti Republike Hrvaške, je izvajalka univerzalne poštne storitve v tej državi članici. Poleg tega opravlja tudi gospodarske dejavnosti.

11 Družba HP je prejela zahtevo za informacije, katere predmet so bile med drugim pogodbe o gradnji, položaji del in primopredajni zapisniki za gradnje.

12 Ker je družba HP to zahtevo zavrnila, je bila zoper to odločbo o zavrnitvi vložena pritožba pri informacijskem pooblaščencu, ki je družbi HP odredil, naj navedeni zahtevi ugodi.

13 Visoki upravni sud (višje upravno sodišče), pri katerem je družba HP vložila pritožbo zoper ta sklep informacijskega pooblaščenca, je zadevo vrnilo zadnjenavedemu v ponovno odločanje z obrazložitvijo, da se je na dan, ko je ta pooblaščenec izdal navedeni sklep, iztekel rok, določen za prenos Direktive 2019/1024, in da je treba obveznost sporočanja, ki jo je navedeni pooblaščenec naložil HP, preučiti ob upoštevanju novih opredelitev in izjem, določenih v tej direktivi.

14 Informacijski pooblaščenec je v ponovljenem postopku družbi HP ponovno odredil, naj posreduje zahtevane informacije.

15 Družba HP je zoper ta sklep vložila tožbo pri Visoki upravni sud (višje upravno sodišče), ki je predložitveno sodišče.

16 Družba HP v utemeljitev tožbe med drugim trdi, da Direktiva 2019/1024 v hrvaško pravo ni bila pravilno prenesena, ker naj pojem „javni organ“ v smislu zakona o dostopu do informacij ne bi imel enakega obsega kot pojem „javno podjetje“ v smislu člena 2, točka 3, te direktive. Poleg tega naj bi se ta opredelitev iz navedene direktive uporabljala tako za ponovno uporabo informacij kot za pravico do dostopa do informacij. Družba HP nazadnje navaja, da so informacije, katerih predložitev ji je bila odrejena, povezane z njeno sektorsko dejavnostjo in da so poslovne skrivnosti.

17 Informacijski pooblaščenec pa trdi, da se spor o glavni stvari ne nanaša na uveljavljanje pravice do ponovne uporabe informacij, temveč na uveljavljanje pravice do dostopa do informacij. Direktiva 2019/1024 pa naj bi urejala odprte podatke in ponovno uporabo informacij javnega sektorja, ne pa pravice do dostopa do informacij.

18 Predložitveno sodišče meni, da mora za rešitev spora, o katerem odloča, odločiti o vprašanju, ali je bila družba HP v okviru postopka v glavni stvari dolžna posredovati informacije, ki se ne nanašajo neposredno na opravljanje storitev splošnega pomena, kar naj bi med drugim pomenilo določitev obsega pojma „ponovna uporaba“ informacij v smislu Direktive 2019/1024.

19 V teh okoliščinah je Visoki upravni sud (višje upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali pojem ‚ponovna uporaba‘ informacije v smislu člena 2, točka 11, Direktive [2019/1024] zajema dostop do katere koli informacije, ki jo je organ javnega sektorja/javno podjetje izdelalo ali jo hrani, uporabnik (fizična ali pravna oseba) pa zanjo prvič zaprosi pri organu javnega sektorja?

2. Ali se lahko zahtevek za pridobitev informacije, ki jo je izdelal ali jo hrani organ javnega sektorja/javno podjetje in je nastala v okviru delovnega področja ali v povezavi z organizacijo in delom tega organa, šteje kot zahtevek za pridobitev informacije, za katerega veljajo določbe te direktive, oziroma ali določbe te direktive veljajo za vse zahtevke za dostop do informacij, ki jih hranijo organi javnega sektorja?

3. Ali so zavezanci za posredovanje informacije iz člena 2 Direktive [2019/1024] samo tisti organi javnega sektorja, od katerih se zahteva ponovna uporaba informacije, ali pa se nove opredelitve nanašajo na vse organe javnega sektorja in na vse informacije, ki jih ti organi hranijo, se pravi, ali so v členu 2 [te] direktive navedeni tisti zavezanci za posredovanje informacije, ki so jo sami izdelali ali jih hranijo, ali pa se osebe iz člena 2 [navedene] direktive štejejo za zavezance za posredovanje informacij samo pri ponovni uporabi informacije?

4. Ali se izjeme od obveznosti posredovanja informacije iz člena 1(2) Direktive [2019/1024] štejejo za izjeme, zaradi katerih lahko organi javnega sektorja zavrnejo posredovanje informacij, ki so jih izdelali ali jih hranijo, ali pa so to izjeme, ki se uporabljajo samo, kadar se od organa javnega sektorja zahteva ponovna uporaba informacije?“

Postopek pred Sodiščem

20 Predlog Visoki upravni sud (višje upravno sodišče), naj se ta zadeva obravnava po hitrem postopku iz člena 105 Poslovnika Sodišča, je bil s sklepom predsednika Sodišča z dne 27. julija 2023, HP – Hrvatska pošta (C-336/23, EU:C:2023:617), zavrnjen.

Vprašanja za predhodno odločanje

21 Najprej je treba na eni strani poudariti, da je iz predložitvene odločbe razvidno, da se je zahteva, ki je podlaga za spor o glavni stvari in ki je navedena v točki 11 te sodbe, nanašala le na dostop do dokumentov, ki jih ima organ javnega sektorja, ne da bi bil njen namen ponovna uporaba teh dokumentov.

22 Na drugi strani je iz te odločbe razvidno, da je po mnenju predložitvenega sodišča upoštevni datum za določitev prava, ki se *ratione temporis* uporablja za spor o glavni stvari, datum, ko je informacijski pooblaščenec sprejel sklep, s katerim je bilo družbi HP odrejeno, naj ugodi tej zahtevi, to je datum, ko se je iztekel rok, določen za prenos Direktive 2019/1024.

23 V zvezi s tem je treba spomniti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da vprašanja v zvezi z razlago prava Unije nacionalna sodišča zastavijo v pravnem in dejanskem okviru, za opredelitev katerega so odgovorna sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preverja (sodba z dne 27. aprila 2023, M. D. (Prepoved vstopa na Madžarsko), C-528/21, EU:C:2023:341, točka 55 in navedena sodna praksa).

24 Predložitveno sodišče tako z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2019/1024 razlagati tako, da zahteva za dostop do dokumentov, ki jih ima organ javnega sektorja, spada na njeno področje uporabe.

25 V zvezi s tem je treba poudariti, da je namen Direktive 2019/1024, kot je razvidno iz njenega člena 1(1) v povezavi z njenimi uvodnimi izjavami 9, 13 in 70, spodbujati uporabo odprtih podatkov in ustvarjati pogoje, ki bodo na ravni Unije in v državah članicah prispevali k razvoju proizvodov in storitev z digitalno vsebino, ki temeljijo na dokumentih javnega sektorja, da bi se izboljšalo delovanje notranjega trga.

26 V ta namen ta direktiva določa nabor minimalnih pravil, ki urejajo ponovno uporabo in praktične ureditve za spodbujanje ponovne uporabe dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic in nekatera javna podjetja, ter ponovne uporabe raziskovalnih podatkov.

27 V skladu s členom 2, točka 11, navedene direktive „ponovna uporaba“ pomeni uporabo takih dokumentov s strani fizičnih ali pravnih oseb za komercialne ali nekomercialne namene, ki so različni od prvotnega namena v okviru javne naloge ali zagotavljanja storitev v splošnem interesu, za katerega so bili dokumenti izdelani.

28 Čeprav „ponovna uporaba“ v smislu Direktive 2019/1024 predpostavlja dostop do zadevnih dokumentov, pa gre za očitno različni dejanji (glej po analogiji sodbo z dne 27. oktobra 2011, Komisija/Poljska, C-362/10, EU:C:2011:703, točka 54).

29 Ta direktiva pa, kot je navedeno v njenem členu 1(7), ureja ponovno uporabo obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in javna podjetja držav članic, vendar ne določa nobene obveznosti glede dostopa do dokumentov.

30 V skladu s členom 1(3) Direktive 2019/1024 v povezavi z njeno uvodno izjavo 23 namreč ta direktiva temelji na režimih dostopa Unije in nacionalnih režimih dostopa ter ne posega vanje. Člen 1(2)(d) in (f) navedene direktive poleg tega določa, da se ta direktiva ne uporablja za dokumente, do katerih zaradi režima dostopa v državah članicah ni dostopa ali je dostop omejen.

31 Tako Direktiva 2019/1024 ne določa pravice dostopa do dokumentov javnega sektorja, ampak je v njej predpostavljeno, da taka pravica obstaja v pravu držav članic ali pravu Unije, tako da pogoji za dostop do teh dokumentov ne spadajo na njeno področje uporabe (glej po analogiji sodbo z dne 14. novembra 2018, NKBM, C-215/17, EU:C:2018:901, točka 32).

32 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba Direktivo 2019/1024 razlagati tako, da zahteva za dostop do dokumentov, ki jih ima organ javnega sektorja, ne spada na njeno področje uporabe.

Stroški

33 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Direktivo (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja

je treba razlagati tako, da

zahteva za dostop do dokumentov, ki jih ima organ javnega sektorja, ne spada na njeno področje uporabe.

Podpisi